

Adaptacja w żłobku

Adaptacja dziecka do warunków żłobkowych jest procesem stopniowym, którego przebieg dostosowywany jest do indywidualnych potrzeb dziecka oraz rodzica. Jej celem jest umożliwienie dziecku zapoznania się z nowym miejscem, personelem oraz rytmem dnia w sposób bezpieczny i uporządkowany.

W naszym żłobku podchodzimy indywidualnie do każdego dziecka, dlatego też plan adaptacji dostosowujemy indywidualnie do Jego potrzeb. Adaptacja jest z pewnością trudnym, lecz nieuniknionym procesem w pierwszych chwilach pobytu Maluszka w żłobku. Często dużo trudniejsza okazuje się być ona dla Rodziców niż dla samego Dziecka. Dlatego też, bardzo ważne jest pozytywne nastawienie Rodziców. Dzięki doświadczeniu cioć w pracy pedagogicznej, empatii i indywidualnemu podejściu do każdego dziecka, sprawimy aby maluszki czuły się u nas dobrze i bezpiecznie. Pragniemy, aby Miejski Żłobek „Maluszek” stał się drugim domem Państwa dzieci a Państwu, każdego dnia, przynosił wiele radości i spokoju o Jego prawidłowy rozwój.

Bardzo zależy nam na jak **najlepszym poznaniu Państwa pociech**, dlatego też prosimy o **szczegółowe wypełnienie karty informacyjnej**. Prosimy także o wyposażenie Maluszka w obowiązującą w naszym Żłobku wyprawkę maluszka, dzięki której poczuje się u nas jeszcze bezpieczniej.

Procedura adaptacyjna dla dzieci, które przychodzą w trakcie trwania roku żłobkowego

1. Zgłoszenie dziecka do żłobka poprzez złożenie Karty zgłoszenia dziecka do żłobka oraz Karty informacyjnej o dziecku.
2. Przekazanie Karty informacyjnej opiekunom, którzy zapoznają się z jej treścią i znają potrzeby i upodobania Maluszka.
3. Kontakt opiekuna z rodzicem w celu ustalenia planu adaptacyjnego.

Program 10 kroków

1. UMÓW SIĘ NA ADAPTACJĘ

Razem wybierzemy dogodny termin. Ustalimy godzinę, w której możemy poświęcić nowemu

maluszkowi całą naszą uwagę. Zależy nam, aby jedna z cioci mogła zaangażować się w 100% w adaptację. Zależy nam, aby dziecko delikatnie wchodziło w nowe środowisko.

2. WYPEŁNIJ KARTĘ INFORMACYJNĄ

Prosimy o wypełnienie i przyniesienie karty informacyjnej dziecka, w której znajdują się najważniejsze informacje o dziecku, jego potrzebach i upodobaniach.

3. ZACZYNAMY OD GODZINY DZIENNEJ

W obecności rodzica, w godzinach przedpołudniowych. Pierwsze dwa dni adaptacji to zazwyczaj jedna godzina. Nie chcemy przedłużać tego momentu. Dziecko powinno wyjść wtedy, kiedy jest podekscytowane nowym miejscem i będzie chciało wrócić. Ile czasu potrzebuje na oswojenie z przestrzenią, z nami-to kwestia indywidualna. Są dzieci, którym wystarczy jeden dzień, a zdarzają takie które potrzebują kilku dni. WYCZUJEMY RAZEM WŁAŚCIWY MOMENT.

Na pierwsze trzy dni rodzic powinien przynieść środki higieniczne np. pieluszki, ulubioną zabawkę dziecka (lub np. kocyk), a po podpisaniu umowy całą wyprawkę.

4. DZIECKO POWOLI ADAPTUJE SIĘ W NASZYM TOWARZYSTWIE

Kolejne dwa dni adaptacji odbywa się bez udziału rodzica. Prosimy, aby w szatni, z uśmiechem na ustach zrobić „papa”, ucałować dziecko i nie przedłużając momentu pożegnania pozwolić dziecku „wejść” na salę z ciocią. W tym czasie rodzic może iść na spacer lub pojechać na zakupy. Zapewniamy, że gdyby „coś” się działo (a proszę wierzyć, nigdy nie było takiej sytuacji) zadzwonimy. Nam też zależy aby maluszek poczuł się dobrze w naszym towarzystwie.

5. ZAUFANIE TO PODSTAWA

W trakcie adaptacji dziecko znajduje się pod najlepszą możliwą opieką. Nasza kadra to doświadczony zespół. Mamy wypracowane wysokie standardy opieki nad dziećmi. Zapisując dziecko do żłobka, zachęcamy Państwa do zaufania nam, zaufanie to podstawa współpracy między obiema stronami.

6. ZAPRASZAMY DO ROZMÓW

Po każdym dniu adaptacji, udzielamy informacji zwrotnej. W ten sposób wypracowujemy wspólnie z Państwem warunki adaptacji. Nad całym procesem czuwa opiekun, który obserwuje dziecko i decyduje o tym, jak długo powinna trwać adaptacja, oraz w jaki sposób sprawić, żeby przebiegła prawidłowo. Rozmowa to podstawa porozumienia.

7. EMOCJE RODZICA = EMOCJE DZIECKA

Czasami rodzice bardzo emocjonalnie podchodzą do rozstań ze swoim maluszkiem. Jest to dla nas jak najbardziej zrozumiałe. Nasze ciocie często same są mamami i też kiedyś musiały zaufać innym. Staramy się bardzo dokładnie tłumaczyć rodzicom mechanizmy tych uczuć. Ważne, aby mimo tęsknoty za dzieckiem, trzymać emocje na wodzy. Dziecko, to barometr uczuć rodzica. Jeśli mama płacze na korytarzu i kurczowo tuli dziecko w ramionach, to dziecko zaczyna się bać (i zapewne też płakać), bo nie rozumie emocji mamy.

8. ADAPTACJA DOTYCZY TEŻ RODZICÓW

Dzieci, które czują wyłącznie pozytywną energię, z pewnością siebie wkraczają w nowy świat.

Musimy pamiętać, że dopiero wtedy, kiedy dziecko zostaje na sali bez rodzica, zaczyna się prawdziwa adaptacja. Zachęcamy, aby opowiadać w samych superlatywach o tym, co się będzie działo; o nowych kolegach, ciociach, zabawkach. Pokazywać filmiki na naszej stronie lub zdjęcia. Pokazywać dziecku korzyści, nawet jeśli jest jeszcze malutkie. Wbrew pozorom dzieci bardzo dużo rozumieją, a zwłaszcza pamiętają kontekst i radosny ton głosu, podczas opowiadania o żłobku.

9. JAK REAGUJĄ DZIECI NA ADAPTACJĘ?

Na co muszą się Państwo przygotować? Na to, że każde dziecko jest inne i może inaczej reagować. Niektóre Maluszki są odważne i w pierwszych dniach nawet nie zauważają, że rodzice „znikają” na godzinę, ale w momencie, kiedy są odprowadzane do mamy czy taty zaczynają płakać z nagromadzonych emocji. Często jest też tak, że najpierw dziecko nie chce wejść na salę i płacze, a potem nie chce wyjść i też płacze. Albo płacze przez pierwszych 5 minut, a potem świetnie się bawi. Albo popłakuje sobie przez dłuższy czas. Dlaczego o tym piszemy? Bo płacz jest najnaturalniejszym sposobem komunikacji dziecka ze światem, zwłaszcza, kiedy nie potrafi jeszcze mówić. Przecież w domu dziecko, też płacze i nic złego mu się nie dzieje, prawda? A my, będziemy starali się z całej siły, aby dziecko jak najszybciej się do nas przekonało, polubiło nas i traktowało jak prawdziwe ciocie. Ale to wszystko jest procesem, który raz trwa tydzień, raz dwa, a raz trzy tygodnie. Są też dzieci, które wchodzą do nas jak do siebie i nie uronią ani jednej łzy.

10. INFORMACJA ZWROTNA

Tak jak obiecywaliśmy, po każdym dniu adaptacji rodzice otrzymają komplet informacji. Ciocie powiedzą, to co niezbędne, a jeśli będą miały więcej czasu chętnie porozmawiają dłuższą chwilę.

Przebieg adaptacji

1. Zazwyczaj pierwszy dzień w godzinach od 09:30-10:30 adaptacja w obecności rodzica. Prosimy, aby Rodzice przynieśli obuwie zamienne.
2. Kolejne dwa dni w godzinach od 09:00-10:30 pierwsze kroki bez rodziców (w razie potrzeby te dni przedłużamy)
3. Kolejne dwa dni 08.30-13.30 jeżeli dziecko jest gotowe próbuje zostać na drzemkę

Adaptacja - co przeżywa moje dziecko?

Dziecko rozpoczynające uczęszczanie do żłobka zmierzyć się musi w początkowym okresie z wieloma trudnościami. Adaptacja jest dla niego wyzwaniem, jednak większość dzieci z pomocą i zaangażowaniem swoich rodziców, przechodzą przez ten okres łagodnie i z sukcesem. Ogromnie ważna jest współpraca rodzica z opiekunami, ich zdecydowanie, zaufanie. Oddanie dziecka pod opiekę żłobka, to najczęściej trudna decyzja dla rodziców, wiążąca się z ogromnym ładunkiem lęku o dziecko, o to czy będzie odpowiednio zaopiekowane, czy dostanie wystarczającą ilość uwagi i miłości. Trudności rodziców wiążą się także z ich wewnętrznymi rozterkami. Trzeba pamiętać, iż w procesie separacji **udział** bierze nie tylko dziecko, ale także mama. Jeżeli jest gotowa pozwolić dziecku na odkrywanie świata, ono samo będzie na to gotowe. Maluszki będąc w synchronii emocjonalnej z rodzicami, wyczuwają ich lęk oraz niepokój. Jeżeli mama przyprowadzając dziecko do żłobka jest zdenerwowana i niepewna, maluszek wyczuwając to, sam będzie przełęczony i zaniepokojony, co spowoduje zamknięcie się na odkrywanie nowego środowiska i spowoduje ogromne trudności w adaptacji dziecka.

Trudności związane z okresem adaptacyjnym

1. SEPARACJA OD RODZICA.

Lęk separacyjny u dzieci pojawia się około 7 miesiąca życia i trwa mniej więcej do wieku szkolnego. Jest czymś normalnym, pojawia się u każdego dziecka bez wyjątków. Rozpoczęcie uczęszczania dziecka do żłobka, wiąże się niekiedy z pierwszą separacją dziecka od matki. Niektóre dzieci mają już za sobą pierwsze doświadczenia separacyjne, takie jak pozostawianie z dziadkami, opiekunką, czy innymi osobami. Dzieci, które już wcześniej separowały się od rodziców (były zostawiane np. z dziadkami czy opiekunką) wydają się mieć mniejsze problemy separacyjne w okresie adaptacyjnym do żłobka.

Jak powinien zachowywać się rodzic przy rozstaniach z dzieckiem?

Przy rozstaniach ważne jest, aby rodzice byli zdecydowani, z jednej strony nie spieszyli się, tak aby dziecko poczuło się bezpiecznie, a z drugiej strony, aby nie przedłużali rozstania. Maluszki oczywiście sygnalizują swoje niezadowolenie z rozstania płaczem. Jednakże przedłużanie rozstania budzi jeszcze większy niepokój dziecka. Maluszki wiedzą też, iż płacz powoduje to, że rodzic pozostaje z nim na dłużej. Aby dziecko mogło dobrze poczuć się w nowym miejscu i zaufać opiekunom, rodzic powinien dać szansę opiekunom na uspokojenie maluszka. Dzięki temu przyspieszymy tworzenie się ciepłych relacji z nowymi opiekunami.

"Dlaczego moje dziecko płacze, gdy zostawiam w żłobku?"

Rodzice często pozostawiając dziecko płaczące wyobrażają sobie, iż robią mu krzywdę zostawiając je w żłobku. Maluszek w początkowym okresie będzie sygnalizował swoje reakcje na zmiany właśnie płaczem, jednakże nie oznacza to, że nie będzie w stanie przyzwycząć się do nowego środowiska i że po wyjściu rodzica nie czerpie radości z przebywania w tym środowisku. Każdy z nas, nawet dorosły w początkowym czasie czuje się nieswojo wchodząc w nowe środowisko, związane jest to z jeszcze niezbudowanym poczuciem bezpieczeństwa. Dorośli mają możliwość wyrażania swojego niepokoju i posiadają środki radzenia sobie z nim, dla dziecka, jedynym środkiem sygnalizowania niezadowolenia i lęku jest właśnie płacz. Dziecko na samym początku skupia swoje emocje i swoją uwagę głównie na separacji i rozstaniu z rodzicem, dlatego też, rodzice nie powinni pochopnie myśleć, iż maluszek, który płacze, nie lubi swojego żłobka.

„Dlaczego dziecko, gdy mnie widzi, gdy przychodzi je odebrać, płacze?"

Często zdarza się także, iż dzieci przez cały dzień pobytu nie okazują negatywnych emocji w żłobku, nie płaczą, jednakże widząc rodzica przychodzącego po niego do żłobka witają ich płaczem. Jest to jedna z bardzo częstych reakcji. Dzieci silniejsze psychicznie i emocjonalnie, dojrzalsze, często w ciągu dnia nie płaczą, przyglądając się środowisku i nowym zasadom, aby jak najszybciej zaadoptować się do niego. Płacz na widok rodzica, to często znak, iż trudne emocje udało się dziecku odłożyć na „później” – tak aby podzielić się nimi z bliskim dorosłym. Dziecko takie nie skupia się przez czas spędzony w żłobku na przeżywaniu swoich trudnych emocji, ale na poznawaniu go po to, by czym prędzej zrozumieć je i zdobyć poczucie bezpieczeństwa.

2. NOWE ŚRODOWISKO, NOWE ZASADY

Środowisko żłobkowe pomimo tego, iż bardzo dla dziecka przyjazne, może stanowić dla niego także i wyzwanie, i trudności. Dzieci mają jednak wrodzoną potrzebę zasad i porządku, dlatego też te trudności są trudnościami, z którymi można sobie poradzić najszybciej. Każde dziecko

przyzwyczajone jest do innych rytuałów związanych z higieną, opieką, snem itp. Środowisko żłobkowe stymuluje dzieci do samodzielności, daje możliwość obserwacji innych maluszków, a co najważniejsze, zapewnia powtarzalność we wszystkich rytuałach – co daje poczucie bezpieczeństwa dziecku.

3. TWORZENIE NOWYCH RELACJI Z DZIEĆMI - WPROWADZENIE DO ŻYCIA SPOŁECZNEGO I ZASAD FUNKCJONOWANIA W GRUPIE

Jedną z trudności w rozpoczęciu życia żłobkowego jest wejście w grupę rówieśniczą i stworzenie relacji z innymi dziećmi. Maluszki w wieku żłobkowym muszą przezwyciężyć „dziecięcy egoizm”. Dzieci uczą się z czasem, iż nie wszystkie zabawki są tylko na ich wyłączność, czyli tak ważnej umiejętności jak dzielenie się z innymi. Muszą nauczyć się także czekania na swoją kolej (np. przy myciu rącek, rozdawaniu kredek itp.). Ogromnym plusem przebywania między innymi maluszkami jest to, iż dzieci nie posiadające rodzeństwa, mają okazję przezwyciężyć takie trudne emocje jak na przykład zazdrość o uwagę dorosłego. Uczą się także jak pomagać młodszym. Przebywanie w grupie to pierwszy trening umiejętności społecznych i okazja do poznania zasad funkcjonowania grupy a także czas, aby przy wsparciu opiekunów poradzić sobie z do twoich potrzeb.